

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Сандански, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Росица Г. Калугерова

при участието на секретаря Венета Бл. Петрова
като разгледа докладваното от Росица Г. Калугерова Гражданско дело №
20221250100338 по описа за 2022 година

взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на „Първа инвестиционна банка“-АД, с ЕИК:831094393, със седалище и адрес на управление-гр.София, бул.“Драган Цанков“, № 37, представлявано от изпълнителните директори Н.В.Н. и С.А.П., чрез пълномощника си юрисконсулт А. М., срещу С. А. Й., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“Р.“, № **, и М. Д. Д., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“О.“, № *, с която е предявен иск за осъждането им да заплатят солидарно сумата от 1177,78 евро, съставляваща възнаградителна лихва (лихва за редовен дълг) по договор за банков кредит № 022LD-R-002387/22.03.2013г. за периода от 21.12.2018г. до 09.12.2021г.

Правно основание чл. чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.430 от ТЗ и във вр. с чл.415, ал.1, т.3 от ГПК и чл.417, т.2 от ГПК.

Сочи се в исковата молба, че на основание договор за банков кредит № 022LD-R-002387/22.03.2013г., сключен между „Първа инвестиционна банка“-АД и кредитополучателите С. А. Й. и М. Д. Д., банката е отпуснала кредит в размер на 5050 евро, с краен срок на погасяване на всички дължими суми-15.03.2023г. Соци се още, че договорът е сключен при Общите условия на „Първа инвестиционна банка“-АД за кредити на физически лица. Твърди се, че в т.4 на договора е договорено кредитополучателите да заплащат на банката годишна лихва в размер на базовия лихвен процент на Банката за евро, увеличен с надбавка от 8,51 пункта, както и че БЛП на Банката за евро е в размерна 7,99%. Твърди се, че погасяването на кредита е уговорено на месечни погасителни вноски, по погасителен план, представляващ приложение № 1 към договора за кредит. Твърди се, че при наличие на просрочени плащания Банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем при условията на раздел „Предсрочна изискуемост“ от Общите условия. Твърди се, че средствата от кредита са изцяло усвоени еднократно на 25.03.2013г. по банкова сметка, открита на името на С. Й. в банката. Твърди се, че кредитът е в просрочие, считано от 15.04.2013г. Твърди се, че поради неплащане в срок на задълженията по договора за кредит, на основание раздел X, т.10.1 във вр. с т.10.1.2,б.“а“ от ОУ, Банката е връчила на кредитополучателите покани с предоставен 7 дневен срок от получаването им за доброволно изпълнение на задълженията и са предизвестени, че кредитът ще бъде обявен изцяло за предсрочно изискуем, без да се изпраща повторно уведомление за обявяване на

предсрочната изискуемост на кредита. Твърди се, че поканите са връчени чрез ЧСИ М.К. съответно на 19.06.2021г. и на 27.08.2021г. Твърди се, че Банката е обявила кредита за изцяло и предсрочно изискуем, считано от 10.12.2021г., поради незаплащане на просрочените задължения в предоставения в поканите срок за доброволно изпълнение. Твърди се, че непогасената възнаградителна лихва (лихва за редовен дълг), начислена съгласно раздел II, т.4 от договора за банков кредит, за периода от 15.05.2013г. до 09.12.2021г. вкл. е в размер на 5153,39 евро. Твърди се, че за периода от 21.12.2018г. до 09.12.2021г.вкл. възнаградителната лихва възлиза на 1177,78лв. Сочи се, че „Първа инвестиционна банка“-АД е депозирала в Районен съд-Сандански заявление по чл.417 от ГПК за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу С. А. Й. и М. Д. Д., въз основа на което заявление е образувано ч.гр.д.№1512/2021г. Сочи се също, че с разпореждане № 1084/29.12.2021г., постановено по това ч.гр.д., съдът е отхвърлил заявлението в частта за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист за сумата от 5153,39 евро - непогасена възнаградителна лихва (лихва за редовен дълг), начислена съгласно раздел II, т.4 от договор № 022LD-R-002387/22.03.2013г. за периода от 21.12.2018г. до 09.12.2021г.вкл., както и за разноси в размер на 220,40лева (държавна такса и юрисконсултско възнаграждение). Твърди се, че на 24.01.2022г. „Първа инвестиционна банка“-АД е получила съобщение от РС-Сандански с указание за възможността да предяви осъдителен иск за вземането си, за което подаденото заявление е отхвърлено. По изложените съображения ищецът намира, че за него е налице правен интерес от предявяване на настоящия осъдителен иск срещу ответниците, в подкрепа на който представят писмени доказателства.

Ответниците не са депозирали отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител поддържа предявения иск.

Ответниците, редовно призовани, не се явяват и не изпраща представител.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза и е прието заключение на вещо лице.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.03.2013г. между „Първа инвестиционна банка“-АД, от една страна в качеството на кредитор, и С. А. Й. и М. Д. Д., от друга страна в качеството на кредитополучатели, е сключен договор за банков кредит № 022LD-R-002387/22.03.2013г., по силата на който банката предоставя кредит в размер на 5050 евро по разплащателна сметка с IBAN: BG**FINV*****, на името на С. А. Й., за погасяване на съществуващи задължения по договор за кредит с №*****/13.06.2007г. и кредитна карта с № *****/27.09.2007г. на С. А. Й., а кредитополучателите са се задължили да върнат кредита, заедно с дължимите лихви, такси и комисионни, уговорени в договора, в срок до 15.03.2023г. В т.4, раздел II на договора е договорено кредитополучателите да заплащат на банката годишна лихва в размер на базовия лихвен процент на Банката за евро, увеличен с надбавка от 8,51 пункта, както и че БЛП на Банката за евро е в размерна 7,99%. Към договора е изготвен погасителен план (приложение № 1), съгласно който кредитът се издължава чрез 120 месечни вноски, с падеж на първата месечна вноски-15.04.2013г., и падеж на последната месечна вноски-15.03.2023г., при ГПР в размер на 19,13%. и общо дължима сума в размер на 10550,99 евро. Страните са уговорили, че при наличие на просрочени плащания банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Договорът е сключен при Общи условия на „ПИБ“-АД за кредити на физически лица, в които е предвидено (т.10.1.2,б.“а“), че банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем с писмено предизвестие в случай, че кредитополучателите не извършат което и да е плащане по договора повече от 5 работни дни, след датата на която плащането е станало изискуемо.

Предоставеният кредит е усвоен на 25.03.2013г. чрез превод от банката на сумата от 5050 евро по разплащателната сметка посочена в договора и открита на името на С. А. Й. (заклучението на вещото лице). По договора са просрочени 104 броя погасителни вноски по главница, считано от 15.04.2013г. и 103 броя погасителни вноски по лихва, считано от 15.05.2013г. (извлечение от счетоводните книги).

С покани изх.№ 200-1238/10.08.2021г. и изх.№200-1237/10.08.2021г., изпратени чрез ЧСИ М.К.-рег.№ 891 по КЧСИ, банката е поканила кредитополучателите в 7-дневен срок

доброволно да погасят просрочените задължения, в противен случай, поканите да се считат за предизвестие за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Поканите са връчени съответно на 19.06.2021г. и на 27.08.2021г. (погани и констативни протоколи).

На 22.12.2021г. „ПИБ“-АД е подала до Районен съд-Сандански заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК срещу С. А. Й. и М. Д. Д., са солидарно заплащане на сумата от 13692,14 евро по договор за банков кредит № *****/22.03.2013г, от която сума 5048,44 евро е главница, 5153,39 евро е възнаградителна лихва (лихва за редовен дълг) по раздел II, т.4 от договора за периода от 15.05.2013г. до 09.12.2021г. вкл., 3134,82 евро е обезщетение за забава за просрочените плащания (наказателна лихва) по раздел II, т.10 от договора за периода от 15.04.2013г. до 12.03.2020г. вкл., 290,98 евро е обезщетение за забава за просрочените плащания (наказателна лихва) по раздел II, т.10 от договора за периода от 14.05.2020г. до 09.12.2021г. вкл., 15,43 евро е законна лихва за периода от 10.12.2021г. до 20.12.2021г. вкл., а 49,08 евро е разноси за връчване на покани до длъжниците, ведно със законната лихва върху главница от 21.12.2021г. до изплащането ѝ. По така подаденото заявление е образувано ч.гр.д.№ 1512/2021г., по което съдът с разпореждане № 1084/29.12.2021г. е постановил да се издаде заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист в полза на заявителя срещу длъжниците за солидарно заплащане на сумата 5048,44 евро- просрочена главница, 3134,82 евро- обезщетение за забава за просрочените плащания (наказателна лихва) за периода от 15.04.2013г. до 12.03.2020г. вкл., 290,98 евро- обезщетение за забава за просрочените плащания (наказателна лихва) за периода от 14.05.2020г. до 09.12.2021г. вкл., 49,08 евро- разноси за връчване на покани до длъжниците, 15,43 евро- законна лихва за периода от 10.12.2021г. до 20.12.2021г. вкл., ведно със законната лихва върху главницата от 21.12.2021г. до изплащане на вземането, както и направените по делото разноси в размер на 365,19лв., като е отхвърлил заявлението в останалата му част за заплащане на сумата от 5153,39 евро- възнаградителна лихва (лихва за редовен дълг) за периода от 15.05.2013г. до 09.12.2021г.вкл. Със същото разпореждане съдът е указал на заявителя, че в едномесечен срок от съобщаването може да предяви срещу длъжниците осъдителен иск за заплащане на сумата от 5153,39 евро-възнаградителна лихва (лихва за редовен дълг) за периода от 15.05.2013г. до 09.12.2021г.вкл, като до внесе длъжимата държавна такса. Съдът е разпоредил съобщение с дадените указания да се изпрати на заявителя след влизане в сила на настоящото разпореждане. Разпореждане № 1084/29.12.2021г. на Районен съд-Сандански, постановено по ч.гр.д.№ 1512/21г., е влязло в сила на 09.03.2023г. На заявителя е изпратено съобщение с дадените му указания, което съобщение е получено от него на 17.03.2023г.

От заключението на вещото лице е видно, че непогасената договорна (възнаградителна) лихва по процесния договор за периода от 21.12.2018г. до 09.12.2021г. е в размер на 1095,55 евро, а за периода от 21.12.2018г. до 03.09.2021г. е в размер на 1039,05 евро.

При така установеното от фактическа страна съдът излага следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим:

*Налице е активна и пасивна процесуална легитимация и правен интерес от предявяването му с оглед твърденията в исковата молба, че ответниците са неизправна страна по договор за банков кредит № *****/22.03.2013г, който е обявен за предсрочно изискуем. За ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск за вземането си относно възнаградителната лихва по договора и защото заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл.418 от ГПК във вр. с чл.417, т.2 от ГПК за претендираната възнаградителна лихва е отхвърлено като неоснователно и му е дадено указание от заповедния съд да предяви осъдителен иск за вземането си. Настоящият иск е предявен в указания срок.*

Предявеният иск е частично основателен:

За да се уважи предявения иск ищецът следва да докаже, при условията на пълно и главно доказване, пораждащите спорното право факти. В настоящия казус ищецът основава вземането си срещу ответниците на основание качеството им кредитополучатели по договор за банков кредит № 22LD-R-002387/22.03.2013г., по който договор кредитът е обявен за

предсрочно изискуем, поради забава на плащанията.

Установи се, че ищецът, от една страна, и ответниците, от друга страна, са в облигационни отношения на основание сключен на 22.03.2013г. договор за банков кредит № 22LD-R-002387, с размер на кредита от 5050 евро и лихва в размер на 16,5%, и за срок до 15.03.2023г. Установи се също, че кредитът е усвоен на 25.03.2013г., поради което за кредитополучателите възниква задължението да върнат заетата сума, ведно с дължимите лихви при уговорените условия. Установи се, че кредитът е в просрочие от 15.04.2013г. относно главницата и от 15.05.2013г. относно лихвата. Установи се също, че между страните по договора за банков кредит е уговорена предсрочна изискуемост на кредита в случай, че кредитополучателите не извършат което и да е плащане по договора повече от 5 работни дни, след датата на която плащането е станало изискуемо. Установи се, че ищецът е изпратил до кредитополучателите покани за доброволно изпълнение, връчени чрез ЧСИ М.К. съответно на 19.06.2021г. и на 27.08.2021г., с които ги е поканил в 7-дневен срок доброволно да погасят просрочените задължения, в противен случай, поканите да се считат за предизвестие за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Срокът за доброволното изпълнение е изтекъл на 03.09.2021г., поради което на 04.09.2021г. е настъпила предсрочната изискуемост на кредита.

Съдът намира, че искът за заплащане на възнаградителна лихва е основателен за периода до 03.09.2021г. вкл. (когато изтича срока за доброволно изпълнение, след който настъпва предсрочната изискуемост на кредита), тъй като тази лихва се дължи до обявяване на кредита за предсрочно изискуем (така т.2 от ТР № 3/2017г. от 27.03.2019г. по т.д.№ 3/2017г. на ОСГТК на ВКС). Установи се, че размерът на непогасената възнаградителна лихва за периода от 21.12.2018г. до 03.09.2021г. е в размер на 1039,05 евро, поради което искът следва да се уважи до този размер и за посочения период, а в останалата му част (за периода от 04.09.2021г. до 09.12.2021г. и над уважения размер до претендираната сума от 1177,78 евро) следва да се отхвърли като неоснователен.

Относно разноските:

Съобразно изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответниците следва да заплатят на ищеца направените по делото разноски съразмерно с уважената част от иска. Ищецът е направил разноски за платена държавна такса по осъдителния иск в размер на 46,07лв. (това е размерът на дължимата държавна такса по този иск) и за възнаграждение за вещо лице в размер на 400лв. Ищецът е представляван по делото от юрисконсулт, поради което ответниците дължат на ищеца и юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл.78, ал.8 от ГПК, което съдът определя в размер на 150лв.

На ищеца следва да се заплатят съразмерно с уважената част от иска и направените от него разноски в заповедното производство относно внесената държавна такса, тъй като за дължимата по настоящото дело държавна такса *е приспадната част от внесената* по заповедното производство държавна такса (в размер на 46,07лв., съобразно цената на предявения осъдителен иск) с оглед разпоредбата на чл.415, ал.4 от ГПК, предвиждаща

довнасяне на дължимата държавна такса при предявяване на иск след дадени от заповедния съд указания за предявяването му.

В производството по предявен осъдителен иск за вземането, по отношение на което е отказано издаване на заповед за изпълнение, разноски не се присъждат, извън тези за платена държавна такса, тъй като не поведението на ответниците /длъжници в заповедното производство/ е повод за завеждане на осъдителния иск, а и от друга страна липсва връзка между разноските за юрисконсултско възнаграждение направени в заповедното производство и разноските по предявения осъдителен иск, още повече, че искането за издаване на заповед за изпълнение не е уважено, а е отхвърлено като неоснователно. За прецизност следва да се отбележи, че в настоящия случай не намира приложение т.12 от тълкувателно решение по т.д.№ 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, тъй като *то се отнася за решение по установителния иск (по чл.422 от ГПК)*, а не за решение по осъдителния иск (разпоредбата на чл.415, ал.1, т.3 от ГПК е приета много след постановяване на цитираното тълкувателно решение), а и характера на двете производства (по установителния иск /където издадената заповед за изпълнение „чака“ съдебното решение, за да влезе в сила/ и по осъдителния иск /където няма издадена заповед за изпълнение, поради неоснователността на подаденото заявление/) са различни.

Предвид на изложеното съдът намира, че ответниците следва да заплатят на ищеца сумата от 525,86 лева за направени по настоящото производство съразмерно с уважената част от иска и сумата от 40,64 лева за направени по заповедното производство разноски за платената държавна такса съразмерно с уважената част от иска.

Водим от горното и на основание чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.430 от ТЗ и във вр. с чл.415, ал.1, т.3 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. А. Й., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“Р.“, № **, и М. Д. Д., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“О.“, № * **ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно на** „Първа инвестиционна банка“-АД, с ЕИК:831094393, със седалище и адрес на управление-гр.София, бул.“Драган Цанков“, № 37, представлявано от изпълнителните директори Н.В.Н. и С.А.П., сумата от **1039,05 евро** (хиляда тридесет и девет евро и пет евроцента), съставляваща възнаградителна лихва (лихва за редовен дълг) за периода от 21.12.2018г. до 03.09.2021г.вкл. по договор за банков кредит № ***/22.03.2013г., като **ОТХВЪРЛЯ иска над** уважения размер до претендираната сума от 1177,78 евро и за периода от 04.09.2021г. до 09.12.2021г., като неоснователен.

ОСЪЖДА С. А. Й., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“Р.“, № **, и М. Д. Д., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“О.“, № * **ДА ЗАПЛАТЯТ на** „Първа инвестиционна банка“-АД, с ЕИК:831094393, със седалище и адрес на управление-гр.София, бул.“Драган Цанков“, № 37, представлявано от изпълнителните директори Н.В.Н. и С.А.П., сумата от **525,86 лева** (петстотин двадесет и пет лв. и 86 ст.) за направени по настоящото производство разноски и сумата от **40,64 лева** (четиридесет лв. и 64 ст.), съставляваща направени по ч.гр.д.№ 1512/2011г. по описа на Районен съд-С. разноски за платена държавна такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Благоевград в двуседмичен срок от връчването му на страните. Да се изпрати препис от решението на

страните.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____